

האשטרה עמדה: גלהתערב הגברים ציפו לייבוא מפאריס הלסביות הכינו בגדי אלה

בפאריס, מוצפת מועדוני הלילה, קיים סוג מיוחד של מועדונים המהנה את רקציה למבקרים. על סוג זה נמנים מועדונים כמו מאדאם ארתור, קארולס, באכי חוס, שם אפשר לראות נערות הרוקדות הבוקות זו עם זו ומתנשקות כאילו היו בירח-דבש.

השבוע, כשנפתח בתל-אביב מועדון ה"מלכים", קיוו רבים מציפורי-הלילה של ה"עיר" כי מועדון זה יקבל לאותם מועדונים פאריסיים. השמועות סיפרו כי המועדון שיפתח בהנהלתה של רוזי נתן, אשתו של שעבר של טייס השלום אייבי נתן, יבא במיוחד לסביות מפאריס כדי לשעשע ול-

המארכת
רוזי נתן עומדת ליד הריהוט בסיגנון ימי-הביניים. במועדון-המלכים. רוזי נתנה לתת למועדון גוון של מועדון החברה הגבוהה.

איפה הנערות של רוזי?

ביתה הפכו לשם דבר. כאשר הגיעה אופנת הדיסקוטקים לארץ, היה זה רק טבעי שרוזי נתן תהפוך לחלק מהם. ואומנם היא פתחה יחד עם פרדריקה סגל, את פרד, הדיסקוטק הראשון בצפון תל-אביב. לאחרונה שימשה רוזי כמארכת ראשית בדיסקוטק מאנדיס. כל אותו זמן חלמה על פתיחת עסק משלה. לעזרתה בא פואד חנוך, בעל מפעלי סריגה, שהיה מוכן להשקיע כסף במועדון, אותו תנהל רוזי. בתיכונן המועדון עזרה

עניין את המבלים בו. כאשר הוציאה משטרת תל-אביב, ערכ פתיחת המועדון, צ'רסטיה נגדה, היו רבים בטוחים כי הצו לא הוצא כיוונתם של שכנים שהתלוננו על הרעש באזור הקרוב לנמל תל-אביב, אלא עלידי מיפג המוסר. במרכז ההתעניינות עמדה כמובן רוזי נתן, מנהלת המועדון. רוזי (35), שעלתה לארץ ממצרים בגיל 13 ונישאה בגיל 17 לטיס צעיר בחיל-האוויר, התפרסמה כבר בגיל צעיר כאשת חברה, שהמסיבות ב-

אורחים מלחין הצמרת

לפני שלוש שנים רעשה העיתונות ה"בריתית, ובייחוד זו העוסקת במוסיקה, מהצגה של מלחין יהודי, המשמש גם אמרגן של כמה להקות-צמרת בריטיות.

מלחין גרר בתל-אביב
העיתונות רעשה!

הרולד גלר (48) שהה אותה תקופה ב"מכסיקו, ונשאל עלידי עיתונאי מקומי מה דעתו על החיפושיות, שהיו אז בשיא ה"קריירה שלהם. מתשובת גלר הבין העיתונאי שהחיפושיות חשובות יותר ממלכת אנגליה. זה פורסם בעיתונות המכסיקאית בציוע.

לרוזי ידידתה הקרובה, שבאה אחריה מ"פאריס, מרי כריסטיין, מולאטית יפהפיה ו"מעוררת התפעלות. המועדון עצמו עוצב בידי אריק סמית, מי שהיה תפאורן התיאטרון הקאמרי בהצגת הדרקון.

ידידתה
מרי כריסטיין, ידידתה שחומת-העור של רוזי, הנמצאת במחיצתה מאז הגיעה רוזי ב"תחילת השנה לישראל — מפאריז הזוהרת.

עיים. ידידתי מרי כריסטיין כלל לא תעבור במועדון והיא תהיה בו רק אורחת, כמו כל ידידי וידידותי."

את היריבים להסכם על הפסקת-אש. **היצאניות פיצחו בקבוקים.** שלוש חמולות שולטות על חייה-הלילה של תל-אביב ועל מועדוני-הקלפים שבה: סחה, שוישה ודנור. חלוקת התחומים בינן מוגדרת בדרך כלל. אבל לפני כעשרה ימים הסתכסך אחד המכונה טורקו, מחמולת סחה, עם יוסף שוישה. כשנפגשו השניים במועדון צברה התפתחה תיגרה בנוסח ימי-שיקאגו: העליונים, הנאבקים נפלטו אל הרחוב, בהדרכתו האדיבה של ישראל דנור, שניסה להציל את רהוט המועדון. ברחוב נמשכה התיגרה, כשכמה מהיצאניות של טורקו מצטרפות למהומה, הולמות בבקבוקים על ראשי האויבים.

כשהגיעה המשטרה למקום, שכב טורקו על המדרגה מוכה-הלם. ראשיהם של שוישה וחיים, שומרי-הסף של צברה, היו מפוצחים ממחלומות הבקבוקים. הסצינה המתוארת בתחילת סיפור זה אירעה לאחרת, כשבני סחה באו לנקום את נקמתו של טורקו. אבל הפסקת פעולות-האיבה בין החמולות היריבות היא זמנית בלבד. הסיבה היא עתה פרוצאית ביותר: לאחר התיגרה של הלילה הראשון, גילה אחד האחים שוישה שתוך כדי קרב נעלמו מכיסו 6500 ל"י בזומן.

עד שלא מחזירים את הכסף לאחי, הצהיר שוישה הבכור, "העסק הזה עוד לא נגמר בשבילי."

דרכי חיים פרוע נחמד

"או שכולם נוסעים או שאף אחד לא נוסע!" צעק עבדיאן מוראד מתוך ארגז הסנדל הצבאי, שנועד להסיעו לקלט. בתוך הסנדל ישבו הוא ובני משפחתו. היתה זו פשרה שהציע עבדיאן, לאחר שקודם לכן נכנס ללישכת-הגיוס ביפו ודרש תמיכה למשפחתו, שאם לא כן — לא ית"גיים.

— "הוא דרש כסף מזומן — במקום!" — העיד בבית-משפט-השלום עורא עובדיה, ש"היה רס"ר לישכת-הגיוס בזמן המימרה. (המשפט בעמוד 20)

טיעון זה הפתיע את השופטת הדסה בן-עתו, בפניה התברר משפטו של ידגר. "לי לא ידוע על מינהג כזה", אמרה. אבל סיני חשש שהעובדה שלקוחו עומד למשפט דווקא בפני שופטת עשוי להזיק לו. "אני מבקש שהרכבו של בית-המשפט לא יגרום לדיעה קדומה בעניין זה", טען. עתה יהיה על השופטת כר-עתו לקבוע אם סטיריליטי שנותן בעל לאשתו, היא חוקית או לא.

תל-אביב

דו-קרב ברחוב אלנבי

המחזה דמה לסצינה מתוך אחד ממערבונים המקורני המופקים באיטליה. אבל הוא התייחס לפני שבוע בלב תל-אביב, במורד רחוב אלנבי המוביל אל שפתי-הים. בקרן הרחובות אלנבי-הזרקה ניצב לו בחור בשם פאול, השייך לחמולה של כני שוישה, כשלפתע הבחין בחמולת בני משפחת סחה היורדת מולו במורד הרחוב. כי ראשם צעד בוכי סחה. פאול לא הספיק להזעיק את חבריו ממועדון הקלפים ש"במלון טלע, השייך ליוסף שוישה. הוא ניסה לומר משהו, אבל מהלומת אגרוף השכיבה אותו על המדרגה. בנופלו נשמט אקדח מחגורתו.

מראה האקדח הרתיח את בני סחה. כמה מהם שלפו אף הם אקדחים. אז כבר יצאו לקראתם אנשי חמולת שוישה. שתי החבורות עמדו זו מול זו באקדחים שלופים, כמו בימים הטובים של המערב הפרוע. "אתם מפחידים את התחת שלי!" קרא לפתע יוסף שוישה, "אם שלפתם אקדחים, תהיו גברים ותיראו!"

האתגר לא נשאר ללא מענה. שתי ירייות פילחו את האוויר. נזמה היה שהנה יתחולל ברחוב אלנבי קרב-אקדחים בנוסח אוקי קוראל. עוברים ושבים פססו עמדות-תצפית כדי לחזות בקרב הגדול. אלא שברגע ה"אהרון הופיע במקום שאול "בעל הצלקת", מבעלי פונדק שאול בכרס-התימנים. הוא המקובל על שתי החמולות, הצליח להביא

העיתונות האנגלית קיבלה את הדברים ברוח אחרת, והכתורות האשימו את גלר באלף האשמות. כאשר חזר לאנגליה, הצביעו עליו אנשים ברחוב. הפירסום רק עזר לו, ועסקיו שיגשגו יותר מתמיד.

ייצוא קצב ישראלי. גלר, אשר בתו מנגנת על נבל ובנו עובד כמתנדב באחד הקיבוצים בישראל, חלם על בית בישראל ועל עסקים משגשגים בה.

מייד אחרי מלחמת-ששת-הימים הגיע ארצה, כתב על מפיות-נייר, בבית-המלון שלו, מנגינה בשם הקיבוצניק, שהפכה ללהיט באנגליה.

השבוע חזר לישראל. הפעם לא היה תייר אלמוני, כיאם מנהלה של להקת "דייב דה דווי, ניק, ניק ומיץ". שהגיעה לראש מצדה-הפזמונים הבריטי עם שירה זפטק. תוכניתו הקרובה: לפתוח משרד ממנו יעביר לאנגליה את שירי-הקצב הישראליים שיתורגמו לאנגלית, ואולי אף יתפזר אחת הלהקות הישראליות למשהו בעל פירסום עולמי בשם "יוסי, מוסי, בובי, דובי ו"שמיל".

משפט סטירה לאשה

האם סטירה שסוטר בעל לאשתו מהווה עבירה פלילית? האם סטירה שסוטר בעל לאשתו מהווה עבירה פלילית? (32) לא התעסק בבדיעה משפטית זו, שעה שאשתו, ויולטה, יאחרה לחזור הביתה. "איפה היית?" הוא שאל אותה. "הלכתי לסרט", השיבה האשה. "עם מי?" הוסיף מנשה לשאול. "עם ירד", היתה התשובה. מנשה לא הוסיף לשאול. הוא סטר על לחיה של אשתו.

השבוע, כשהועמד לדין בעקבות תלונתה של האשה, שהציגה תעודה רפואית, חתר מה בידי רופא קופת-חולים, על החבלה הגופנית שנגרמה לה עקב סטירה-הלחי של בעלה, הצטדק מנשה: "נתתי לה רק סטירה חלשה."

אולם לסניגורו, עורך-הדין יוסף סיני, היה טיעון מנצח יותר: "סטירה שנותן בעל לאשתו איננה תקיפה. זה דבר מקובל בחיי המשפחה", טען.